GLASNIK

OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA LJUBLJANA

LJUBLJANA, 21. MAJA 1957 — LETO IV., ŠTEV. 39

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

ODLOK O PRORAČUNU OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA LJUBLJANA ZA LETO 1957

15.

Na podlagi 1. točke 9. člena in 4. točke 27. člena Statuta okraja Ljubljana, ter 1. in 42. člena temeljnega zakona o proračunih (Uradni list FLRJ št. 13-126/56) je Okrajni ljudski odbor Ljubljana na sejah okrajnega zbora in na sejah zbora proizvajalcev dne 29. marca in 14. maja 1957 sprejel

ODLOK
o proračunu Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana za leto 1957

Proračun okrajnega ljudskega odbora Ljubljana za leto 1957 s posebnimi prilogami obsega:

1. člen

I. Okrajni proračun

z dohodki v znesku	2,598.454.000 din
z izdatki v znesku	2,598.454.000 „

II. Predračune finančno samostojnih zavodov

z dohodki v znesku	977,854.000 din
z izdatki v znesku	1,327.251.000 „
in s presežkom izdatkov v znesku	349,397.000 „

III. Predračune proračunskih skladov

z dohodki v znesku	696,916.000 din
z izdatki v znesku	747.805.000 „
s presežkom dohodkov v znesku	33,611.000 „
in s presežkom izdatkov v znesku	54,500.000 „

2. člen

Primanjkljaj v predračunih finančno samostojnih zavodov v skupnem znesku 349,397.000 din se krijejo z dotacijami iz okrajnega proračuna.

3. člen

Primanjkljaj v predračunih proračunskih skladov v znesku dinarjev 54,500.000 din se krijejo z dotacijami iz okrajnega proračuna.

4. člen

Svet za družbeni plan in finance OLO je pooblaščen, da finančno samostojnim zavodom, ki so po svojem zaključnem računu za leto 1957 dosegli presežek dohodkov nad izdatki, dovoli, da vplačajo v svoje sklade del doseženega presežka ter del presežka, ki so ga dosegli po prizadevanju delovnega kolektiva ali z uspešno organiziranim izvrševanjem svojih nalog ter da določi odstotek iz tega dela presežka, ki se vplača v posamezne sklade. V sklad za nagrade se steka največ ena dvanajstina rednih osebnih izdatkov, ki so bili izplačani v letu 1957, vendar pa ne več kot 50% tistega dela presežkov, za katerega dovoli svet za družbeni plan in finance OLO, da se steka v posamezne sklade.

To dovoljenje lahko izda svet za družbeni plan in finance OLO šele po pregledu zaključnega računa finančno samostojnega zavoda za leto 1957.

Zoper odločbo o odobritvi zaključnega računa in o porazdelitvi morebitnega presežka dohodkov na posamezne sklade je mogoča pritožba na okrajni ljudski odbor Ljubljana v 15 dneh po prejemu odločbe.

Presežek dohodkov nad izdatki, ki ga dosežejo finančno samostojni zdravstveni zavodi, se porazdeli v smislu odloka o finansiranju in poslovanju zdravstvenih zavodov (Ur. list FLRJ št. 14-85/53) in odredbe o spremembah in dopolnitvah odredbe o skladih zdravstvenih zavodov s samostojnim finansiranjem (Uradni list LRS št. 16-74/56).

5. člen

Predračune okrajnih organov in zavodov, ki bodo v letu 1957 na novo ustanovljeni, potrjuje svet za družbeni plan in finance OLO Ljubljana.

6. člen

Nastavitve pri okrajnih organih in zavodih, za katere v njihovih predračunih niso predvideni krediti, se morajo izvršiti le po prejšnji pritrditvi sveta za družbeni plan in finance OLO Ljubljana.

7. člen

Krediti, ki so v predračunih okrajnih organov in zavodov predvideni za honorarje in posebne dodatke, se smejo virmirati le s prejšnjim pristankom sveta za družbeni plan in finance OLO Ljubljana.

8. člen

Okrajni organi in zavodi smejo porabiti le do 90% sredstev, ki so določeni za honorarje v njihovih predračunih na partiji osebnih izdatkov.

Za izplačila, ki presegajo omejitev po prednjem odstavku, je potreben pristanek sveta za družbeni plan in finance OLO Ljubljana.

9. člen

Iz kreditov, ki so v predračunih okrajnih organov in zavodov določeni za prispevek za socialno zavarovanje, se ne smejo brez soglasja sveta za družbeni plan in finance OLO s prenosom (virmanom) povečati krediti, ki so dovoljeni za osebne izdatke.

10. člen

Sredstva, ki jih zavodi za socialno zavarovanje vračajo po 24., 26. in 29. členu zakona o zdravstvenem zavarovanju delavcev in uslužbencev posameznim okrajnim državnim organom in zavodom v korist sredstev, predvidenih za kritje osebnih izdatkov, je možno uporabiti le s poprejšnjim pristankom sveta za družbeni plan in finance OLO Ljubljana.

11. člen

Svet za družbeni plan in finance je pooblaščen, da razpolaga s proračunsko rezervo v vsakem četrtletju do ene četrtine letnega plana proračunske rezerve proti naknadnemu poročanju okrajnemu ljudskemu odboru.

12. člen

Za delno kritje negospodarskih investicij bo najel okrajni ljudski odbor potrebno posojilo iz investicijskega sklada.

13. člen

Z rezervo, ki je določena v predračunih posameznih proračunskih skladov, sme razpolagati upravni organ sklada samo po prejšnji pritrditvi sveta za družbeni plan in finance OLO Ljubljana.

14. člen

Dotacije občinam se obračunavajo četrtletno za nazaj upoštevaje občinsko izterjavo dohodkov od prebivalstva v tistem četrtletju, za katero se dotacija obračunava. Minimalni odstotek izterjave dohodkov od prebivalstva je določen z 80%, maksimalni pa z 90%. Pri maksimalnem odstotku izterjave znaša dotacija 100%, za vsak nižji odstotek izterjave pa se dotacija zmanjša za 2%, tako da znaša pri izterjavi 80% dotacija 70% od planirane.

Za nemoteno izvrševanje občinskih predračunskih izdatkov pa se bodo dajale akontacije v višini 80% od planirane dvanajstine s tem, da se dotacija v smislu 1. odst. tega člena poračuna v naslednjem kvartalu.

15. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana, uporablja pa se od dne 1. januarja 1957.

Št. 04/1-3446/8-57.

Ljubljana, 14. maja 1957.

Predsednik
Okrajnega ljudskega odbora:
dr. Marijan Dermastia l. r.

PREGLED DOHODKOV IN IZDATKOV PO DELIH

Dohodki

1. del	— Dohodki iz gospodarstva	961,461.000 din
2. del	— Dohodki od prebivalstva	1,020.441.000 „
3. del	— Dohodki državnih organov in zavodov	43,800.000 „
4. del	— Ostali dohodki	19,600.000 „
5. del	— Sredstva iz posojil	201.654.000 „
8. del	— 20% prispevek iz investicijskega in gozdnega sklada	176,998.000 „
9. del	— Vračilo na račun izpada prorač. prispevka iz dobička gospodarskih organizacij iz leta 1956	174,500.000 „
	Skupaj dohodki	2,598.454.000 din

Izdatki

1. del	— Prosveta in ljudska kultura	551,852.000 din
2. del	— Socialno skrbstvo	63,263.000 „
3. del	— Zdravstvena zaščita	87,327.000 „
5. del	— Državna uprava in sodstvo	471,901.000 „
6. del	— Komunalna dejavnost	61,870.000 „
7. del	— Negospodarske investicije	434,270.000 „
8. del	— Dotacije	592,346.000 „
9. del	— Obveznosti iz posojil in garancij	240.625.000 „
10. del	— Obveznosti iz proračuna in proračunska rezerva	95,000.000 „
	Skupaj izdatki	2,598.454.000 din

Poročilo o delu Sveta za telesno kulturo za leto 1956

Svet za telesno kulturo je bil izvoljen na 8. skupni seji obeh zborov OLO dne 22. maja 1956 in dopolnjen na skupni seji obeh zborov OLO dne 6. novembra 1956 na izrecno željo »Partizana«.

Ima 13 članov. Sestavljen je iz znanih in aktivnih športnih in telesnovzgojnih delavcev, ki dobro poznajo dejavnost obeh organizacij — športa in telesnovzgojne organizacije »Partizan«.

V prvem razvojnem obdobju Sveta se je nujno pojavilo vprašanje bistva njegovega dela. Vse telesnovzgojno življenje je namreč organizacijsko povezano v dveh zvezah: Okrajna zveza »Partizan« in Okrajna zveza Športov. Obe zvezi sta organizacijski in družbeni organ društev, klubov itd. Poleg teh zvez pa je v okviru SZDL organizirana koordinacijska komisija z nalogo, da vsklajuje programe obeh zvez, doseže enotna gledanja na najaktualnejše probleme v celoti in spodbuja organizacije za kar najbolj množično aktivizacijo ljudi v telesni vzgoji in športu. Važna njena naloga je tudi, da doseže smotrno izkoriščanje sredstev in objektov telesne vzgoje.

Prav zaradi teh že obstoječih organizacijskih oblik je Svetu potrebno točnejše določiti njegovo funkcijo in naloge. Priznati moramo, da Svet v teh načelnih vprašanjih še vedno išče svojo ostro začrtano pot, ki naj daje osnovno smer njegovega dela.

V svojem začetnem konceptu si je Svet postavil nalogo, da usmeri delo v pregled stanja telesne vzgoje na svojem terenu. Pri tej nalogi se je uprl na obe Zvezi in na občinske svete za telesno kulturo.

Obe Zvezi sta mu že po svojih članih, ki ju zastopajo v Svetu, lahko pokazali bistvo problema, vsaka na svojem področju. Manj se je bilo mogoče do sedaj opreti na pomoč občinskih svetov za telesno kulturo, ki so se komaj formirali. Ko je bil organiziran skupen posvet z občinskimi sveti, se je svet sestal le z 12 od skupno 23 občinskih svetov za telesno kulturo, ki naj bi bili v našem okraju. Odprto pa je še ostalo vprašanje organizacije teh svetov in vprašanje njihovega dela. Tako je pred Svetom evidentna naloga, utrditi svete in komisije pri občinskih ljudskih odborih, ki naj postanejo mobilizator vseh tistih upravnih organov, ki so po pristojnosti dolžni skrbeti za materialni razvoj telesne vzgoje.

Svet za telesno vzgojo je težišče svojega dela razumljivo moral posvetiti zlasti vprašanjem materialnega značaja, ki so danes še v celoti odprta za vsa društva. Do sedaj so bila posamezna društva subvencionirana, in sicer iz sklada za delo društev pri Socialistični zvezi, deloma iz lastnih ustvarjenih dohodkov; pretežni del subvencij pa je dotekal iz raznih podpor, največ gospodarskih organizacij. Tega dela sredstev, ki pa predstavljajo bistveno pomoč telesni vzgoji, seveda ni bilo mogoče načrtno razdeljevati, ker so bila razdeljena neposredno društvom. Jasno je, da ima pri tem bistveni vpliv stik nekega društva z določeno gospodarsko organizacijo, priljubljenost društva, osebna iniciativa in podobno. Zaradi tega so nekatera društva dobivala potrebna sredstva za svoje delo, druga pa so ostala odvisna le od drugih razmeroma skromnih subvencij ali od iskanja lastnih dohodkov (veselice, plesne vaje itd.).

Drug problem so telovadni in športni objekti. V pretežni meri še vedno velja pri nas takšna ureditev, da so objekti dodeljeni določenim društvom, da jih upravljajo in njihovo uporabljanje določajo v svoji pristojnosti. Iz tega nastajajo številna vprašanja, ki so življenjskega pomena za druga društva, ki nimajo svojih objektov, se pravi, da nastane vprašanje, kje naj ta društva delajo. Pri tem pa ne gre samo za društva, gre tudi za razne organizacije, šole, zavode itd. Prav s tem v zvezi lahko postavimo tudi ekonomsko vprašanje izrabe prostorov. Za objekte telesnovzgojne organizacije »Partizan« lahko trdimo, da so izkoriščeni v največji meri. Skoraj vse telovadnice so oddane od zgodnjih jutranjih ur do noči v uporabljanje telovadnim in športnim organizacijam, šolam in drugim. Kapacitete so maksimalno izkoriščene, v številnih primerih celo do take mere, da škodujejo celo rednemu in uspešnemu delu in takšna preobremenjenost kvarno vpliva na higienske razmere v prostorih.

Manj so v tem smislu načrtno uporabljeni drugi športni objekti: stadioni, telovadišča, plavalni bazeni. Tu je tudi izvor številnih sporov med društvi: neko društvo si lasti pravico do izključnega odločanja o uporabi objekta, določa včasih za drugo društvo pretirano najemnino in podobno. Priznati pa je treba, če neko društvo skrbi za svoj objekt, ga vzdržuje in vanj investira, potem mora iskati sredstva, da svoje izdatke od nekod pokrije, na drugi strani pa je dolžno svoje naprave varovati pred večkrat neodgovornim odnosom slučajnega najemnika.

Svet sodi, da je treba to vprašanje reševati na organizacijsko prilagojeni osnovi našim razmeram, ki pa mora biti drugačna od dosedanje prakse.

Tretje vprašanje je investicijska politika v prihodnjih letih. Težko bi trdili, da je bilo temu vprašanju doslej posvečeno dovolj pozornosti, ker je bilo v pretežni meri več ali manj prepuščeno posameznim društvom. Svet misli, da je ta problem ena njegovih bistvenih nalog.

Če se vrnemo k vprašanju finančnih pogojev, ki jih je treba uspešno rešiti za delo društev, je Svet mnenja, da je nujna organizacijska oblika smotrnega finansiranja — ustanovitev telesnovzgojnega sklada pri občinskih ljudskih odborih. V ta sklad naj bi se stekala sredstva, ki so jih do sedaj razne organizacije neposredno nakazovale raznim društvom. Občinski sveti za telesno vzgojo bi na ta način s pomočjo družbenih organizacij postali organi, ki bi smotrno finansirali telesno vzgojo na svojem območju, upoštevajoč pomen določene panoge telesne vzgoje, uravnavali investicijsko politiko in s tem tudi ekonomsko izkoriščanje posameznih objektov. S tem bi bilo onemogočeno kakršnokoli favoriziranje neke telesnovzgojne panoge na škodo drugih, ki pa so morda iz splošnih vzgojnih razlogov celo bolj koristne.

V kolikor gre pri tem za vprašanje večjih objektov, ki niso pomembni le za določeni teritorij in imajo večji pomen (stadioni, kopališča itd.), ki presega območje občine, bi bilo treba postaviti način organizacije s tega širšega koncepta. Na primer: območje ožjega dela Ljubljane, ki ima največje športne objekte v severnem predelu mesta, ki pa so pomembni za vse mesto. Vprašanje je, če ne bi kazalo ustanoviti za te občine skupen sklad. Svet se je odločil, da bo dal ta predlog. Investicijska politika in problem dragega vzdrževanja teh naprav bosta v bodoče terjala neko podobno rešitev.

Svet je pri razpravljanju o investicijski politiki prišel do sklepa, da sta pred nami v naslednjih letih dva objekta, ki bosta terjala vso našo pozornost: športni park v Mostah in enak park v Tivoliju. Za park v Mostah so deloma že ustvarjeni začetni pogoji, tako da bi v letu 1957 lahko pričeli s pripravljalnimi deli terena in rešili druga organizacijska vprašanja. Prav tako pa bo treba izdelati projekte za park v Tivoliju, ki naj bi se začel razvijati iz svoje že obstoječe osnove, telovadišča in kopališča, v širši objekt splošne telesne vzgoje.

Prav pri teh dveh primerih in nekaterih drugih večjih, že obstoječih objektih, pa bi bilo po mnenju Sveta treba razmisliti na eni strani o načinu finansiranja za gradnjo, na drugi strani pa o vzdrževanju in urejanju režima uporabe po dograditvi. Ker so to nedvomno objekti, ki so izrazito komunalnega značaja, v širokem pomenu tega pojma, bi verjetno bila zanje dobra organizacijska oblika zavodov s samostojnim finansiranjem. Tak zavod, ki bi imel svoja lastna ustvarjena sredstva in redne subvencije, bi s svojimi objekti služil kot komunalna ustanova najširšemu aktivu športnikov in ostalih prebivalcev. V takšno organizacijsko obliko bi sodili, kot rečeno, naši največji športni objekti in bi s tem dobili značaj široko zasnovanih javnih ustanov.

Še vedno je odprto vprašanje drugih športnih večjih objektov: hipodrom, veledrom in objekti za zimske športe. Posebno pa Svet opozarja na problem telovadnic. Obremenitev teh je na ožjem območju mesta, na katere so vezane tudi številne šole in druga društva, tolikšna, da ni mogoče več govoriti o nadaljnji širitvi te telesnovzgojne panoge. V občini Ljubljana Center sta na primer le dva doma »Partizana« in nekaj šolskih telovadnic ob veliki koncentraciji šol. Osnovno vprašanje na tem področju je vsekakor gradnja večje telovadnice v sklopu športnega parka v Tivoliju.

Izven Ljubljane je v gradnji nov dom »Partizana« v Novi vasi na Blokah. Gradnja pa je obstala na sredi poti, ker ni finančnih sredstev, da bi se delo nadaljevalo. Prav takšno pereče vprašanje nadaljevanja gradnje je tudi v Kamniku, kjer je »Partizanu« dodeljeni objekt že v surovem dograjen in pod streho, ni pa sredstev, da bi se dela dokončala.

Poleg teh ima telesnovzgojna organizacija »Partizan« vrsto investicijskih problemov; domovi so skoraj domalega vsi v skrajno slabem stanju, predvsem kar se tiče sanitarnih naprav. Jasno je, da bo treba težiti za tem, da bo investicijski program premišljeno izdelan za daljše razdobje in predvsem koordiniran tudi s programom športnih organizacij in šol. Koordinacija programa in nato koordinacija nadaljnjega dela pri telesni vzgoji je nujna, tako iz telesnovzgojnih kot finančnih razlogov pri gradnji športnih objektov.

Prav tako tudi Zveza športov še nima preciziranega programa in postavlja Svet v svoj program dela to vprašanja kot eno svojih osnovnih nalog. Točno določen perspektivni program bo lahko trdna osnova za smotrno nadaljnje delo Sveta in telesnovzgojnih organizacij.

Drug problem je vzdrževanje domov, športnih objektov in športnih rekvizitov. Svet ugotavlja, da so nekateri objekti v zelo slabem stanju in je sedanje vzdrževanje minimalno. Tu so največkrat odločilni objektivni razlogi, ker enostavno društva ne zmorejo velikih stroškov vzdrževanja, dejstvo pa je, da bi ponekod z boljšo organizacijo in večjo prizadevnostjo prenekatera vprašanja lahko rešili. Osebna iniciativa je vsekakor še vedno eden najvažnejših faktorjev pri reševanju neštetih problemov tega ali onega društvenega dela. Na deželi je posebno važno razumevanje ljudskih odborov za potrebe telesne vzgoje, ki pa povsod ni na takšni stopnji, kot bi jo ta vzgoja, kot važen faktor splošne vzgoje ljudi, zaslužila. Zato se potem pojavljajo društva kot večni prosilci podpor pri okrajnih zvezah, gospodarskih in družbenih organizacijah, ki pa, razumljivo, pomagajo le v omejenem obsegu. Prav zato predlaga Svet smotrno rešitev teh vprašanj, če hočemo, da bo telesna vzgoja dobila pomen, ki ji pripada.

Okrajna zveza »Partizan« ima včlanjenih 54 telesnovzgojnih društev »Partizan«. Društva so v vseh občinah našega okraja. Koncentracija društev je najmočnejša v občinah v območju mesta. V devetih občinah je 24 društev, v ostalih 14 občinah pa 30 društev. Občina Domžale ima največ društev med vsemi občinami, in sicer 6. Prav tako je večje število društev v občini Polje, kjer so 4, in prav toliko v občini Vič. Po 3 društva pa so v občinah Moste, Rudnik, Borovnica, Kamnik, Logatec. Ostale občine imajo pa 2 ali 1 društvo.

Okrajna zveza »Partizan« ima v društvih včlanjenih 12.153 članov, od tega 54,2% moških in 45,8% žensk. V tem številu pa je 3378 članov, mladine 2181, pionirjev 3169, dece 2671 in 754 cicibanov. Po socialnem sestavu je največ dijakov, in sicer 1818, uslužbencev je 1475, delavcev 745, vajencev 508, gospodinj 349, obrtnikov 247, študentov 273 in 244 članov iz drugih poklicev. Nad 1000 članov imata dve društvi, in sicer Ljubljana »Narodni dom« in »Tabor«; med 500 in 1000 člani 3 društva: Ljubljana-Trnovo, Vič in Spodnja Šiška, 30 društev pa ima med 100 in 500 člani ter 13 društev manj kot 100 članov.

Z razvojem društev in njih številom članstva še ne moremo biti zadovoljni. Zlasti je treba opozoriti na slabo organizacijo društev po vaseh. Tako je n. pr. nekaj krajev v našem okraju, kjer so bila pred vojno močna telovadna društva, danes jih pa še ni (Višnja gora, Dobrova, Cerknica, Grahovo, Hotedršica itd.). V nekaterih krajih je bistvena ovira pomanjkanje prostorov; ponekod pa niso vzrok prostori (n. pr. Cerknica), ker ti obstajajo. Med obstoječimi je tudi nekaj takšnih, ki so le registrirana, ne kažejo pa kaj prida dejavnosti. Pri tem gre za najvažnejše vprašanje — pomoči, ki naj se takšnim društvom daje pri delu s strani drugih telesnovzgojne ali politične organizacije. Važna je tudi zagotovitev materialnih sredstev, ki so najnujneje potrebna vsakemu društvu.

Posebno je aktualno vprašanje vodnikov v skoraj vseh naših telesnovzgojnih organizacijah. Potrebni bodo številni tečaji, ki naj bo bodo dobro organizirani, kar bo

terjalo mnogo dela in razumevanja. Opozorili bi samo na vprašanje dopustov za tečajnike, ki so v delovnih razmerjih, ki pa imajo mnogokrat težave pri izposlovanju dopustov za obisk tečaja in tudi nadomestila izgube prejemkov za čas trajanja tečaja.

Na vprašanje domov društev smo že opozorili; od 54 društev v Okrajni zvezi ima le 26 društev svoje domove, 18 društev ima možnost gostovanja v drugih telovadnicah ali preurejenih prostorih, kar daje možnost za delo, dočim 10 društev nima nobenih prostorov.

Lastno telovadišče ima 33 društev, ostala društva pa bi z dobro organizacijo tudi lahko poskrbela vsaj za nekatere vrste športnih naprav, ki bi vendarle dajale možnosti za telesno vzgojo. Važno pa je, da smo pri naših zahtevah skromni in ne mislimo samo na stadione, marveč da je skromno urejeno igrišče tudi lahko popolnoma primeren prostor za telsno vzgojo.

Pozorno bo vsekakor treba spremljati gradnjo domov, in sicer predvsem tistih, ki so ostali na sredi poti (Nova vas-Bloke, Kamnik).

Anketa, ki naj bi nam dala podatke o investicijski politiki pri gradnji, popravilih in dozidavah domov, je pokazala, da bi potrebovali za novogradnje 170 milijonov dinarjev, za popravila pa 71 milijonov dinarjev. Seveda so te številke računane za daljšo prihodnjost v investicijskih načrtih in popravilih domov.

V preteklem letu je bilo delo Zveze in društev »Partizan« razgibano in je bil program, ki je bil postavljen izpolnjen. Ena največjih prireditev je bil Okrajni zlet v Ljubljani. Na njem je nastopilo 4706 pripadnikov Partizana od najmlajših do najstarejših. Poleg tega zleta je bilo še več drugih prireditev: pomladanski kros, prvomajska parada, Titova štafeta, razna tekmovanja v mnogoboju in vajah na orodju, tekme v košarki in odbojki ter malem rokometu, nadalje smučarske tekme itd. Zveza je organizirala skoraj trimesečno taborjenje v Makarski s 14-dnevno izmeno, poleg tega pa so tudi druga društva priredila samostojna taborjenja. Nadalje je Zveza organizirala več tečajev in seminarjev za vaditelje, katerih se je udeležila večina društev s svojimi člani.

Telesna vzgoja v šolah

Telesna vzgoja v osnovnih šolah je v marsičem precejšnja pastorka v kompleksu celotne vzgoje. Na nižje gimnazije prihajajo dostikrat otroci, ki še niso nikdar telovadili in so zato razumljivo neokretni in tudi zaostali v telesnem razvoju. Vzrok za to je pomanjkanje prostorov pri osnovnih šolah za telovadbo in tudi pomanjkanje vzgojiteljev. Mnenje, da učitelji na osnovnih šolah niso sposobni voditi telesne vzgoje, je napačno in izvira od tistih, ki se izogibajo tega dela. Ker je ta pojav posebno viden v tistih krajih, kjer ni niti velovadnih biti športnih društev, je stanje toliko bolj kritično. Ni dvoma, da bi te z dobro voljo in prizadevnostjo lahko marsikaj napravilo.

V zadnjem času tudi temu vprašanju posvečamo več pozornosti. Svet za šolstvo organizira posebne seminarje, da bi se izboljšala telesna zgoja v osnovnih šolah. Pomoč daje tudi Društvo učiteljev in profesorjev telesne vzgoje. Sveti za prosveto bodo morali nedvomno posvetiti temu vprašanju mnogo več pažnje kot doslej, obenem pa prepričati učitelje oz. upravitelje, da skrbijo na svojih šolah za telesno vzgojo. Seveda velja ta pripomba za šole, kjer so pozabili na telesno vzgojo.

Na gimnazijah je v plošnem pouk telesne vzgoje bolje urejen, ker je tudi strokovni kader številnejši. Vendar so tudi na gimnazijah še problemi, ki kličejo rešitve.

Najslabše pa je poskrbljeno za telesno vzgojo na strokovnih šolah. Redke so šole, ki imajo predavatelje in strokovnjake za ta predmet. Treba bi bilo premisliti mogoče prav pri teh šolah sistem telesne vzgoje. Ni dvoma, da bi bilo mogoče koordinirano delo društev »Partizana« in telesne vzgoje v šolah, kar bi bilo treba razmisliti.

Solanje telesnovzgojnih učiteljev bo verjetno treba izpopolniti, da bomo lahko zamašili današnje vrzeli. Ustanovila naj bi se tudi srednja šola za telesno vzgojo, na filozofski fakulteti pa naj bi se uvedel tudi predmet telesne vzgoje, saj bi ga lahko obiskoval marsikateri slušatelj, ki bi kasneje svoje znanje s pridom uporabil.

Okrajna zveza športov

V Zvezi je včlanjenih 146 klubov in sekcij. Od 20 športnih panog sta najmočnejši nogomet in kegljanje, s katerima se ukvarja 27 klubov za vsako panogo. Balincarskih klubov je 23, namiznoteniških 16, nato imata košarka in odbojka vsaka po 7 klubov, atletika 6, plavanje in kolesarstvo po 4, tenis, hokej in težka atletika po 2, kotalkanje in veslanje pa po 1 klub. Več sekcij iz teh področij telesne vzgoje ima tudi »Partizan«.

Najmočnejša športna društva so ŽSD »Ljubljana«, ki ima 12 klubov, ASK »Olimpija« z 11 klubi, SD »Odred« z 8 klubi in SD »Kamnik« s 7 klubi. Ostala društva imajo od 2 do 5 klubov.

Skupno je v klubih po podatkih, s katerimi razpolagamo, 9060 članov, od tega 7889 moških in 1171 žensk. Več kot polovica članov je starejših od 18 let. Mladine je nedvomno veliko premalo v naših klubih, pri tem mislimo mlajše letnike, ki naj bi bili včlanjeni v večjem številu, saj pomenijo osnovo za delo klubov.

Sportnih objektov, ne vštevši objekte, ki jih imajo šole ali podjetja v našem okraju, je 114. Največ je balincarskih igrišč, in sicer 29, nogometnih 22, kegljišč 21. Veliko manj pa je igrišč za košarko, ki jih ima 6, za odbojko z 7 igrišči. Prav toliko je tudi igrišč za tenis in plavalnih bazenov. Atletskih stez je le 5, smučarskih skakalnic pa 10.

Med občinami izven Ljubljane je največje število športnih objektov v Kamniku, saj jih je sedem: stadion, plavalni bazen, igrišče za košarko in odbojko, tenis igrišče in smučarska skakalnica, kar daje velike možnosti za razgibano športno življenje. V nekaterih občinah pa skoraj ne moremo govoriti v športnih objektih.

Tu nekje so naši osnovni problemi, čeprav ne moremo trditi, da je odvisno športno življenje zgolj od objektov, ki so lahko tudi provizorni, pa vendar dajo tudi možnosti za gojitev športa. Za objekte pa, ki so postavljeni, je nedvomno treba skrbeti in so naša društva večkrat pred nerešljivim vprašanjem: kako? Po vzorcu občine Kamnik, ki je športne objekte določila pod upravo komunalne službe, bi verjetno lahko rešili tudi ta važen problem. Že na začetku smo opozorili na vprašanja sredstev, ki jih posamezna društva zbirajo iz najrazličnejših virov. Rešitev je v boljši organizaciji zbiranja in razdeljevanja, kot smo jo pokazali, in v odločitvi, da so naši športni objekti komunalne naprave, ki naj imajo urejen režim vzdrževanja in tudi uporabljanja določenih objektov. Mislimo, da je treba ponovno opozoriti na ta problem, če nočemo, da nam objekti propadajo, da način uporabe ni urejen, kar je večkrat vzrok sporov med društvi, ki so zainteresirana na uporabi istega objekta. Sveti za telesno vzgojo bi bili lahko važen regulator reševanja teh vprašanj, zlasti pri smotrnejšem izkoriščanju naprav. Rezultat bi nedvomno pokazal širše zajetje športnikov v delo. Problem amaterstva v športu v odnosu do profesionalizma je vprašanje, kateremu je bila prav v zadnjem času posvečena pozornost, ki jo kot problem zasluži. Vsekakor se bo Svet tudi z njim ukvarjal, čeprav je njegova rešitev predvsem vprašanje športnih zvez in klubov samih. Več napora pa bo potrebno, da bomo vzgojili strokovne kadre, ki nam na vseh področjih zelo manjkajo.

Strelski odbor za okraj Ljubljana razvija zelo plodno društveno življenje. Do sedaj ima organiziranih že 95 strelskih družin, v katerih ima včlanjenih 3320 strelcev, od najmlajših do naših vrhunskih tekmovalcev. Člane družin vodi 46 inštruktorjev. Poleg štirih dobro urejenih strelišč ima še 18 strelišč, ki so sicer urejena le za silo, in 17 tako imenovanih terenov, vendar kljub svoji tehnični zaostalosti le služijo razvoju strelskega športa.

V konjeniški zvezi so v našem okraju 4 društva, in sicer dve v Ljubljani, po eno pa v Domžalah in Komendi. Ta društva imajo 303 člane.

Do sedaj imajo vsa društva le en zasilni hipodrom v Komendi s 320-metrsko stezo, kar je v resnici le zasilen objekt. Zveza teži za tem, da bi se zgradil v severnem delu Ljubljane primeren hipodrom, katerega gradnja naj bi se razvijala v etapah. Načrti so pripravljeni in zveza si prizadeva, da bi dobila odobreno lokacijo.

Planinska zveza ima v našem okraju 11 planinskih društev z 11.758 člani. Največje društvo je Ljubljana matica, ki ima 7508 članov. Med večjimi društvi po številu članov so še: PD Kamnik z 884 člani, PD Univerza s 652 člani in PD pri PTT v Ljubljani s 611 člani.

Razen dveh društev PD Litostroja in PD Univerza imajo vsa druga društva v upravljanju planinske postojanke. Največ domov, in sicer 6, ima PD Ljubljana matica. PD Kamnik pa ima 3 domove, ostala društva pa imajo le po en ali dva domova. Skupno upravljajo vsa ta društva 16 planinskih postojank.

Vsi domovi seveda niso na teritoriju našega okraja.

Vzdrževanje teh postojank zahteva določena investicijska sredstva. Društva iz lastnih sredstev ne morejo kriti vseh izdatkov in je zato Planinska zveza Slovenije do sedaj dajala določene dotacije. Vedno manjša sredstva, ki jih dobiva Zveza, bodo način dotiranja spremenila in bo potrebno, da priskočijo na pomoč tudi okraji oziroma občine.

PD Ljubljana matica je lani začelo z deli pri povečanju planinske koče pri Triglavskih sedmerih jezerih. Dosedanja kapaciteta je občutno premajhna in je povečanje utemeljeno. Izvršena so le dela pri dograditvi temeljev in plošče. Potrebnih bo bilo še 21,000.000 din za dovršitev. Društvo samo ne zmore teh investicij.

Veliko aktivnost je razvilo društvo »Železničar« pri gradnji tovorne žičnice na planinsko postojanko Vogel nad Bohinjem, saj je doslej skupno z vrednostjo prostovoljnega dela investiralo vanjo več kot 20,000.000 dinarjev. Žičnica bi omogočila tudi nadaljnjo gradnjo skromnega zavetišča na Voglu ob idealnih smučiščih.

Tretje vprašanje pa je dograditev doma na Jančah, za kar bi bilo letos investirati 3,000.000 din in bi dom lahko začel zasilno obratovati.

Planinarstvo je naša močna organizacija, saj ima Planinska zveza Slovenije 37.629 članov. Ker se društva zavedajo nalog, ki jih imajo do mladine, so začela sistematično akcijo vključevanja mladine, ki je imela prav dobre rezultate, saj je že danes skoraj tretjina vsega članstva iz vrst mladine. Vendar so pri tem mnoga še nerešena vprašanja, kako mladino vzgajati v planinarstvu, za kar so potrebni vzgojni kadri, in kako mladini omogočiti, da se bo lahko udeleževala skupnih izletov, tečajev in podobno. Treba bo tudi planinarstvo le mogoče podpirati.

Okrajni taborniški svet za okraj Ljubljana vključuje 7 enot, in sicer pet rodov in 2 samostojni družini. Pet jih ima v Ljubljani, eno družino pa v Domžalah in en rod v Kamniku.

Notranja organizacija po navedenih enotah ima 18 družin, 110 rodov in 5 klubov. Obstajajo tudi potrebni oddelki, tako imenovane »Gorske straže«, ki skrbijo za varstvo prirode v njim določenih predelih.

Vse te enote imajo 1492 aktivnih članov, v glavnem mladine od 7 do 18 let starosti. Organizacija ima vzgojno športni značaj. Osnovni namen je navajanje mladine na kolektivno delo in življenje s posebnim poudarkom na samoupravljanje in praktično delo. Program dela zajema poleg taborjenj in izletov še urjenje v raznih spretnostih. Stopnja usposobljenosti se preverja s preizkušnjami in tekmovanji. Poleg drugega programa zajema tudi snov predvojaške vzgoje, kot je topografija, orientacija, signalizacija itd.

V organizaciji je premalo starejših članov. V nekaterih enotah skoraj ni članov, starejših nad 20 let. To je tudi glavni vzrok, da se organizacija ni mogla razširiti v drugih krajih okraja. Mladina se sama vzgaja brez zadostnih organizacijskih izkušenj in zaradi tega je proces organskega rasta in utrjevanja organizacije počasnejši. Zaradi pomanjkanja starejših članov je gotovo nezaupanje staršev do organizacije, kar se zlasti odraža pri vključevanju ženske mladine.

RAZPIS

Personalna komisija Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana

razpisuje:

1. **mesto dveh proračunskih inšpektorjev** v odseku za proračun,
2. **mesto strojepiske** v upravno pravnem odseku.

Pogoji:

Ad 1.: višja ali srednja strokovna izobrazba in praksa v proračunski stroki.

Ad 2.: nižja strokovna izobrazba in praksa v strojepisju.

Pravilno kolkovane prošnje z življenjepisom je vložiti do 31. V. 1957 v Uradu tajnika OLO, Mačkova ulica 1, soba št. 13/I.

Večina enot je brez kakršnih koli prostorov; zaradi tega je kontinuirano delo in utrjevanje organizacije še bolj otežkočeno. Taborna in druga oprema je pomanjkljiva in nezadostna, kar tudi ovira ustanavljanje novih enot. Pomanjkanje prostorov in orodja otežkoča zlasti delo s tovarniško in vajensko mladino.

Ni dvoma, da ima ta organizacija velik pomen pri vzgoji mladine in bi morali zanjo mnogo več napraviti, kot smo doslej.

Svet za telesno vzgojo, ki je eden najmlajših svetov, še ne more danes v večjem obsegu pokazati na svoje delo. Danes so mu že v mnogočem jasne naloge in načrti, ki jih bo treba uresničiti. Zato pa je nedvomno potreben daljši čas.

Predpisi občinskih ljudskih odborov

OBČINA CERKNICA

107.

Na podlagi 3. člena Uredbe o pravici ljudskih odborov, da lahko predpisujejo takse in prometni davek (Ur. list FLRJ št. 19-118/53) in uredbe o dopolnitvah te Uredbe (Ur. list FLRJ št. 24-251/55), 2. točke 24. člena statuta Občinskega ljudskega odbora Cerknica, 1. in 6. člena odloka Izvršnega sveta ljudske skupščine LRS o najvišjih stopnjah turistične takse v LR Sloveniji (Ur. list LRS št. 45-176/56) in s poprejšnjo pritrditvijo OLO Ljubljana na seji okrajnega zbora in zbora proizvajalcev, dne 19. IV. 1957, je Občinski ljudski odbor Cerknica na 13. seji, dne 29. IV. 1957 izdal

ODLOK

o turistični taksi na območju občine Cerknica

1. člen

S tem odlokom se predpisuje turistična taksa za osebe, ki prenočujejo kot turisti v krajih na območju občine Cerknica.

2. člen

Za turista se smatra vsakdo, ki nima na območju občine Cerknica svojega stalnega bivališča in prenočuje vsaj enkrat v obratih, ki so navedeni v prvem odstavku 4. člena tega odloka.

3. člen

Turistična taksa se pobira od nočnin.

4. člen

Turistično takso so dolžni plačevati turisti, ki prenočujejo v državnem, zadružnem ali zasebnem gostišču oz. gostinskem podjetju ali v registrirani turistični oz. tujski sobi proti plačilu ustrezne nočnine, in sicer:

a) v času od 1. julija do 31. avgusta v vseh nočiščih v znesku 30 din od noči;

b) v ostalem času v vseh nočiščih v znesku 15 din od noči.

5. člen

Turistično takso so dolžna pobirati podjetja odnosno zasebniki istočasno z nočnino in jo odvajati Občinskemu ljudskemu odboru v mesečnem obračunu.

6. člen

Dohodke od turističnih taks uporabi Občinski ljudski odbor za pospeševanje turizma. Način uporabe se določi z občinskim proračunom.

7. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, prenehа veljati odlok o pobiranju turističnih taks na območju občine Cerknica št. 01/1-1239/1, z dne 19/8-1956.

8. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana.

Cerknica, dne 29. aprila 1957.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Jože Telič l. r.

OBČINA LITIJA

108.

Na podlagi 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. l. LRS št. 19-88/52) in 2. točke 24. člena Statuta občine Litija, je Občinski ljudski odbor Litija na svoji 22. redni seji dne 16. IV. 1957 sprejel

ODLOK

o razveljavitvi odloka o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev

1. člen

Razveljavita se odlok o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev, ki je bil sprejet na 15. redni seji Občinskega ljudskega odbora Litija dne 13. avgusta 1956 in objavljen v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana št. 75 z dne 28. septembra 1956 ter odlok o spremembi odloka o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev, ki je bil sprejet na seji Občinskega ljudskega odbora Litija dne 20. XII. 1956 in objavljen v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana št. 3 z dne 18. I. 1957.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana.

Nadomestuje predsednika
podpredsednik ObLO
Albin Jesenšek l. r.

OBČINA LJUBLJANA-MOSTE

109.

Na podlagi 15. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS št. 19/52) ter 23. člena Statuta Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Moste izdaja Občinski ljudski odbor Ljubljana-Moste na svoji IV. seji dne 23/4-1957

ODLOK

o razveljavitvi odloka o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev na območju občine Ljubljana Moste

1. člen

Odlok o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev na območju občine Ljubljana-Moste, ki je bil sprejet na X. seji dne 8. VI. 1956 in objavljen v »Glasniku« OLO Ljubljana št. 34 z dne 17-7/1956, se razveljavi.

2. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora
Ciril Fain l. r.

OBČINA LJUBLJANA-ŠENTVID

110.

Na podlagi 1. odst. 15. čl. in 2. tč. 50. čl. Zakona o ObLO (Ur. list LRS št. 19-88/52) ter 24. čl. statuta Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Šentvid, je Občinski ljudski odbor Ljubljana-Šentvid na svoji XVI. seji dne 26. aprila 1957 sprejel

ODLOK

o praznovanju občinskega ljudskega praznika in krajevnih praznikov v občini Ljubljana-Šentvid

1. člen

22. julij, zgodovinski dan, ko je bil leta 1941 v Šmartnem pod Šmarno goro izstreljen prvi partizanski strel iz puške prvoborca rašiške čete, se praznuje kot občinski praznik občine Ljubljana-Šentvid.

2. člen

Dosedanja občinska ljudska praznika, v Šentvidu dan 8. junij in v Vodicah dan 13. junij, se praznujeta kot krajevna praznika.

3. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem glasilu OLO Ljubljana.

Podpredsednik
Jakob Mesojednik l. r.

OBČINA LJUBLJANA-VIČ

111.

Na podlagi 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list FLRJ št. 19-88/52) v zvezi z 58. in 59. členom uredbe o gostinskih podjetjih in gostiščih (Uradni list FLRJ št. 6-63/54) in 2. členom zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov — priloga I/A, točka LXXVIII (Uradni list FLRJ št. 34-371/55) ter v zvezi s 3. in 8. členom temeljnega zakona o prekrških (Ur. l. FLRJ št. 46-428/51 in št. 58-633/55) in na podlagi 24. in 47. člena statuta občine je sprejel Občinski ljudski odbor Ljubljana-Vič na 20. redni seji dne 18. apr. 1957

ODLOK

o oddajanju zasebnih turističnih sob in dajanju hrane abonentom v zasebnih gospodinjstvih na območju Občine Ljubljana-Vič

I.

Oddajanje zasebnih turističnih sob

1. člen

Zasebniki lahko oddajajo turistom in potnikom samo tiste opremljene sobe, ki spadajo v okvir njihovega stanovanja.

Oddajanje sob, ki ne spadajo k rednemu stanovanju zasebnika, se smatra za gostinsko dejavnost, za katero je potrebno dovoljenje po določbah uredbe o zasebnih gostiščih.

2. člen

Zasebniki, ki nameravajo oddajati turistom opremljene sobe, morajo to prijaviti občinskemu ljudskemu odboru. V prijavi morajo navesti opis sob, število postelj in ceno, za katero bodo sobe oddajali.

3. člen

Prijavljene zasebne turistične sobe pregleda komisija, ki jo določi svet ObLO, ki je pristojen za turizem in gostinstvo.

Komisija ugotavlja primernost sob.

4. člen

Oddajanje zasebnih turističnih sob dovoljuje upravni organ občine, ki je pristojen za turizem in gostinstvo, na podlagi mnenja komisije iz predhodnega člena tega odloka.

Proti odklonitvi dovoljenja ima prizadeta stranka pravico ugovora na Svet za industrijo, trgovino in gostinstvo občinskega ljudskega odbora.

Organ, naveden v prvem odstavku tega člena, pošlje prepis dovoljenja tudi Tajništvu za notranje zadeve OLO Ljubljana in potovalnemu uradu.

5. člen

Upravni organ občine, ki je pristojen za turizem in gostinstvo, vodi register zasebnih turističnih sob, v katerega vpisuje pregledane in namenu ustrezajoče sobe z naslednjimi podatki:

a) ime in priimek, poklic in stalno bivališče lastnika sobe;

b) število prijavljenih sob;

c) število postelj v teh sobah;

č) cena za vsako posamezno sobo;

d) številka in datum dovoljenja na podlagi katerega lahko zasebnik oddaja sobe turistom.

6. člen

Zasebnik, ki oddaja sobe, mora goste prijaviti po uredbi o prijavljanju prebivališča in pobirati od njih turistično takso ter jo odvajati občinskemu ljudskemu odboru.

Za prodane usluge (prenočišča in morebitne zajtrke) mora lastnik sobe izdati gostu račun in hraniti njegovo kopijo.

II.

Dajanje hrane abonentom v zasebnih gospodinjstvih

7. člen

Ako dajejo hrano zasebna gospodinjstva več kot petim abonentom, ki niso njihovi stalni stanovalci, se šteje to za gostinsko dejavnost, za katero je potrebno dovoljenje po predpisih uredbe o zasebnih gostiščih.

8. člen

Zasebnik, ki oddaja zasebne turistične sobe brez dovoljenja po 4. člena tega odloka ali ki daje proti določbi 7. člena hrano več kot petim abonentom, stori prekršek, ki se kaznuje z denarno kaznijo do 3000 dinarjev.

Ljubljana, dne 18. aprila 1957.

Predsednik ObLO:
dr. Štefan Soba l. r.

Vsebina

15 Odlok o proračunu Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana za leto 1957.
Poročilo o delu Sveta za telesno kulturo za leto 1956.
Razpis mesta dveh proračunskih inšpektorjev in strojepiske v upravi OLO.
107 Odlok o turistični taksi občine Cerknica.
108 Odlok o razveljavitvi odloka o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev občine Litija.
109 Odlok o razveljavitvi odloka o ustanovitvi sklada za stanovanjsko komunalno graditev na območju občine Ljubljana-Moste.
110 Odlok o praznovanju občinskega praznika in krajevnih praznikov občine Ljubljana-Šentvid.
111 Odlok o oddajanju zasebnih turističnih sob in dajanje hrane abonentom v zasebnih gospodinjstvih občine Ljubljana-Vič.